

[Poul Nødgaard]

kunne udbyde det arbejde, der allerede for en stor dels vedkommende udføres af ejendomsfunktionærer, til private firmaer, der på grund af det offentlige tilskud kan udføre arbejdet billigere, hvilket blot bevirker, at en arbejdsløs kommer i arbejde, og at en anden bliver skubbet ud i ledighed.

Vælger den etablerede ejendomsfunktionær at nedsætte sig som selvstændig for derefter at løse de samme opgaver med offentlig støtte, vil dette blot koste det offentlige en masse penge, uden at det munder ud i flere arbejdspladser.

Svar (23/12 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Hjemmeserviceordningen er et tilbud, der står åbent for alle, dvs. såvel eksisterende som potentielle servicefunktioner. Tilskuddet til hjemmeservice skal ses som et incitament til at øge den samlede efterspørgsel og udbud inden for service til private husholdninger, herunder boligselskaber og boligforeninger.

Af de almindelige bemærkninger til lovforlaget fremgår det, at ordningen forventes at skabe ca. 10.000 arbejdspladser, men at der i et vist omfang vil forekomme støttespild, hvorfor beskæftigelseseffekten skønnes at ligge på 5.000-8.000 arbejdspladser.

Regeringen har således allerede før lovens vedtagelse været opmærksom på risikoen for støttespild, herunder jobrotation. Reglen om, at tilskud ikke kan ydes til det arbejde, der overstiger 125 timer pr. kvartal, som en virksomhed yder til en forbruger, er netop indsat for at minimere risikoen for støttespild i forbindelse med jobrotation og er specielt rettet mod boligselskaberne og boligforeningerne.

Jeg har skriftligt over for Boligselskabernes Landsforening, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Fællesforeningen for Ejerlejligheder i Danmark samt Parcelhusejernes Landsforening præciseret, at et af lovens væsentlige formål er at skabe flere arbejdspladser, og at regeringen, såfremt der konstateres en utilsigtet brug af ordningen, er indstillet på at gennemføre foranstaltninger, som fjerner boligselskabernes mulighed for at få udført servicearbejder under denne lov.

Spm. nr. S 356

Til *miljøministeren* (9/12 93) af:

Thor Pedersen (FP):

»Vil ministeren vedrørende statens eventuelle salg af Hornbæk Camping oplyse om sagens stadi, og om ministeren vil sikre, at der bliver tale om salg i almindeligt offentligt udbud?«

Svar (17/12 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Salget af Hornbæk Camping beror for øjeblikket på nærmere overvejelser om, hvordan det kan tilrettelægges gennem offentligt udbud på en sådan måde, at den hidtidige lejer af arealet – Dansk Camping Union – får en rimelig kompensation for sine investeringer i bygninger og faste anlæg. Det, der gør sagen kompliceret, er, at lejer ejer bygninger, installationer m.v. på campingpladsen, mens staten kun ejer selve grunden.

Skov- og Naturstyrelsen forventer, at overvejelserne snart kan være afsluttet. Inden arealet bliver offentligt udbudt til salg, vil sagen blive forelagt de bevilgende myndigheder.«

Spm. nr. S 388

Til *industriministeren* (16/12 93) af:

Thor Pedersen (V):

»Er det efter loven forbudt for den enkelte borger selv at sælge sine egne ejendomme, også når der er tale om almindelige huse til beboelse eller sommerhuse?«

Begrundelse

Der henvises til lov nr. 453 af 30. juni 1993 om omsætning af fast ejendom.

Svar (23/12 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Der er ikke i loven nogen bestemmelse, der forbyder, at den enkelte borger sælger sine egne ejendomme.